

Beleidsregels Wet Taaleis Participatiewet gemeente Wageningen 2023

Het college van burgemeester en wethouders,

Gelet op:

- artikel 18b, Participatiewet;
- het Besluit taaltoets Participatiewet;

Mede gelet op titel 4.3 van de Algemene wet bestuursrecht.

Overwegende dat:

- voor alle bijstandsgerechtigden een basale kennis van de Nederlandse taal van zeer groot belang is in verband met het participeren en het inzetbaar zijn op de arbeidsmarkt;
- het wenselijk is het beleid omtrent de toetsing van het niveau van de beheersing van de Nederlandse taal en de ontheffing hiervan vast te leggen in beleidsregels.

Besluit vast te stellen de Beleidsregels Wet Taaleis Participatiewet gemeente Wageningen 2023.

Artikel 1. Begripsbepalingen

1. Alle begrippen die in deze beleidsregels worden gebruikt en die niet nader worden omschreven hebben dezelfde betekenis als in de Participatiewet, de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijke arbeidsongeschikte werkloze werknemers (IOAW), de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen (IOAZ) en de Algemene wet bestuursrecht.
2. In deze beleidsregels wordt verstaan onder:
 - College: het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Wageningen;
 - Uitkering: de door het college verleende bijstand in het kader van de Participatiewet en de uitkering in het kader van de IOAW en IOAZ;
 - Participatiewet: de Participatiewet met inbegrip van het Besluit bijstandsverlening zelfstandigen 2004 (Bbz);
 - Wet Taaleis: de Wet Taaleis Participatiewet;
 - Besluit taaltoets: het 'Besluit taaltoets Participatiewet';
 - Referentieniveau: het fundamentele niveau (F-niveau) taal en rekenen volgens de richtlijnen van de Rijksoverheid;
 - Belanghebbende: uitkeringsgerechtigde.

Artikel 2. Kennis van de Nederlandse taal

1. De beheersing van de Nederlandse taal kan uitsluitend aangetoond worden door:
 - a. aan te tonen dat gedurende 8 jaar Nederlandstalig onderwijs is gevolgd;
 - b. een diploma te overleggen voor het inburgeringsexamen dan wel de onderwijsroute, bedoeld in artikel 6, tweede lid, van de Wet inburgering 2021; of
 - c. een ander document te overleggen, waaruit blijkt dat de vaardigheden in de Nederlandse taal beheerst worden.
2. De beoordeling van lid 1 dient individueel plaats te vinden.

Artikel 3. Taaltoets

1. Indien niet kan worden voldaan aan artikel 2 lid 1, moet een taaltoets afgelegd worden.
2. Deze taaltoets wordt binnen een termijn van 8 weken na ontvangst van de aanvraag om bijstand afgenomen.
3. De taaltoets die wordt afgenomen zal nader worden vastgesteld door het college.
4. De beoordeling van het resultaat van de taaltoets vindt plaats door een door het college aangevozen persoon.
5. De kosten van de taaltoets komen voor rekening van het college.

Artikel 4. Geen taaltoets

Er wordt geen taaltoets afgenomen:

1. Wanneer vastgesteld kan worden dat elke vorm van verwijtbaarheid om aan de taaleis te voldoen, ontbreekt. Elke vorm van verwijtbaarheid ontbreekt indien er:
 - a. een ontheffing is in het kader van de Wet inburgering;

- b. er sprake is van een gediagnosticeerd leerprobleem;
 - c. eerder een taalcursus gevolgd is en vastgesteld is dat door in de persoon gelegen factoren belanghebbende niet is staat is om de Nederlandse taal op het referentieniveau 1F machtig te worden;
 - d. ontheffing van de arbeidsplicht of een algemene ontheffing is verleend op grond van psychische, fysieke of sociale problematiek.
2. Als er sprake is van een herhaalde uitkeringsperiode, en
 - a. als tijdens een vorige uitkeringsperiode al een toets is afgenomen en is vastgesteld dat belanghebbende de Nederlandse taal beheerst;
 - b. als tijdens een vorige uitkeringsperiode al een toets is afgenomen en is vastgesteld dat belanghebbende de Nederlandse taal onvoldoende beheerst, maar ook is vastgesteld dat door in de persoon gelegen factoren belanghebbende niet is staat is om de Nederlandse taal op referentieniveau 1F machtig te worden.
 3. Indien belanghebbende een uitkering ontving in een andere gemeente en in die gemeente al een toets heeft afgelegd. De toetsresultaten kunnen worden overgenomen, tenzij deze onvoldoende zekerheid bieden over de actuele taalvaardigheid.
 4. Bij uit zijn aard kortdurende bijstand. Dat kan zich bijvoorbeeld voordoen bij op handen zijnde emigratie of bij een ongeneeslijke terminale ziekte.

Artikel 5. Niet voldoen aan taaleis (referentieniveau)

1. Als uit de taaltoets blijkt dat belanghebbende niet voldoet aan het vereiste taalniveau 1F, dan wordt het redelijk vermoeden dat belanghebbende niet of niet in voldoende mate de Nederlandse taal beheerst, geacht aanwezig te zijn.
2. Een belanghebbende wordt binnen 8 weken nadat de uitkomst van de toets bekend is, door het college schriftelijk in kennis gesteld van dit redelijk vermoeden.
3. Een belanghebbende kan op ieder moment het redelijk vermoeden wegnemen door het overleggen van een document als bedoeld in artikel 2 lid 1 van deze beleidsregels.

Artikel 6. Taaltraject

1. Samen met belanghebbende wordt een taaltraject vastgesteld.
2. Het college kan ondersteuning bieden bij de invulling van dit taaltraject, conform artikel 3.6 van Re-integratieverordening Participatiewet Wageningen 2022.
3. Het traject inburgering kan als voldoende inspanning, c.q. taaltraject worden beschouwd.

Artikel 7. Niet verschijnen bij de taaltoets

1. In het geval er sprake is van een redelijke verklaring wordt binnen een termijn van maximaal 4 weken opnieuw een taaltoets afgenomen.
2. In het geval geweigerd wordt om de taaltoets af te leggen, is sprake van schending van de medewerkingsverplichting (artikel 17 lid 2 van de Participatiewet). De bijstand dient dan verlaagd te worden conform artikel 2.4a van de Afstemmingsverordening Participatiewet, IOAW en IOAZ Wageningen 2022.

Artikel 8. Inspanningsverplichting

1. Op het moment dat blijkt dat belanghebbende niet beschikt over taalniveau 1F geldt er een inspanningsverplichting om dit taalniveau wel te behalen.
2. Binnen 1 maand na de mededeling als bedoeld in het vorige lid, dient belanghebbende een schriftelijke bereidverklaring af te leggen.

Artikel 9. Hardheidsclausule

Het college kan in bijzondere gevallen afwijken van de bepalingen in deze beleidsregels, indien toepassing van deze beleidsregels tot onbillijkheden van overwegende aard leidt.

Artikel 10. Inwerkingtreding

Deze beleidsregels treden in werking op dag na publicatie.

Artikel 11. Citeertitel

Deze beleidsregels worden aangehaald als "Beleidsregels Wet Taaleis Participatiewet gemeente Wageningen 2023".

TOELICHTING BELEIDSREGELS WET TAALEIS PARTICIPATIEWET GEMEENTE WAGENINGEN 2023

ALGEMEEN

Deze beleidsregels vloeien voort uit de Wet taaleis Participatiewet (hierna: Wet taaleis), welke weer een uitvloeisel is van een afspraak uit het regeerakkoord "Bruggen slaan" (2012). De Wet taaleis, samen met het onderliggende Besluit taaltoets Participatiewet ligt ten grondslag aan artikel 18b van de Participatiewet.

Strekking van de Wet taaleis is, dat bijstandsgerechtigden die de Nederlandse taal niet of onvoldoende beheersen, zich moeten inspannen om de taal in elk geval op een basisniveau onder de knie te krijgen. Met deze wet krijgen gemeenten de verplichting om van bijstandsgerechtigden te verlangen dat zij actief werken aan hun taalvaardigheid. Zonder Nederlands te begrijpen en te spreken is het natuurlijk veel moeilijker om aan het werk te komen en daarmee uit de bijstand te komen.

De Participatiewet kent een brede arbeids- en re-integratieverplichting. Gezien het belang van de beheersing van de Nederlandse taal voor arbeidsinschakeling is ervoor gekozen de Participatiewet uit te breiden met een taaleis. De verplichtingen in het kader van de bijstand worden daarom aangevuld met een verplichting om de Nederlandse taal te leren. Het leren van de Nederlandse taal houdt verband met re-integratie, handhaving van de bijstand, inburgering en volwasseneneducatie en speelt zich om die reden af binnen dit speelveld. Het niet voldoende beheersen van de Nederlandse taal is nadrukkelijk géén uitsluitingsgrond of toegangsvoorwaarde voor bijstand. De taaleis is alleen van toepassing, als er recht op bijstand bestaat en heeft betrekking op alle bijstandsgerechtigden. De taaleis legt een inspanningsverplichting op aan belanghebbende. Voldoende is dat belanghebbende zich inspant om de Nederlandse taal voldoende machtig te worden.

ARTIKELSGEWIJS

Artikel 2. Kennis van de Nederlandse taal

Een belanghebbende moet door de invoering van de Wet taaleis gaan aantonen dat hij de Nederlandse taal voldoende beheerst op het referentieniveau. Dit staat omschreven in lid 1, sub a. Onder 'Nederlandstalig onderwijs' wordt verstaan: Nederlandstalig onderwijs gevolgd aan een Nederlandse of buitenlandse school. Naar de letter van de wet moet een belanghebbende dus aannemelijk maken dat hij gedurende 8 jaar Nederlandstalig onderwijs heeft gevolgd aan een Nederlandse of buitenlandse school. Volgens de wetgever kan een belanghebbende bewijzen 8 jaar Nederlandstalig onderwijs te hebben gevolgd door rapporten van en/of bewijzen van inschrijving van een scholingsinstelling te overleggen. In voorkomende gevallen kan hier praktisch mee omgegaan worden. De meeste belanghebbenden die in Nederland zijn geboren voldoen hieraan gelet op de Leerplichtwet. Er kan voorzichtig van uitgegaan worden, dat iedere belanghebbende die in Nederland is geboren en getogen (en dus altijd in Nederland heeft gewoond) 8 jaar Nederlandstalig onderwijs heeft gevolgd. Het college kan niet van deze veronderstelling uitgaan als uit het dossier of het gesprek aanknopingspunten volgen dat belanghebbende geen 8 jaar Nederlandstalig onderwijs heeft gevolgd. Bij twijfel kan het college altijd navraag doen bij de leerplichtambtenaar.

Sub b. Een belanghebbende kan de beheersing van de Nederlandse taal aantonen door het overleggen van een diploma inburgering als bedoeld in artikel 7 lid 2 sub a Wet inburgering. Het gebruikte taalreferentieniveau in het inburgeringsexamen A2 is namelijk vergelijkbaar met het vereiste referentieniveau 1F dat de Wet taaleis stelt.

Sub c. Artikel 18b lid 2 sub c Participatiewet stelt dat een belanghebbende ook een ander document kan overleggen waaruit blijkt dat hij de vaardigheden in de Nederlandse taal beheerst. Of dit uit een ander document blijkt, moet doorgaans individueel worden beoordeeld. Bij een ander document kan bijvoorbeeld gedacht worden aan een certificaat van een taalinstuut waaruit blijkt dat een cursus Nederlands is afgerond op het referentieniveau 1F. Een cv of arbeidsovereenkomst kan onder omstandigheden ook zo'n ander document zijn. Daaruit blijkt namelijk ook op welk niveau iemand onderwijs heeft gevolgd of op welk niveau een belanghebbende werkzaam is geweest.

Het is ook mogelijk dat een belanghebbende is vrijgesteld van de inburgeringsplicht op grond van de Wet inburgering. Dit omdat een belanghebbende dan een diploma, certificaat of ander document zoals bedoeld in de artikelen 2.3 t/m 2.5 van het Besluit Inburgering heeft behaald.

Met de onderstaande genoemde documenten is vrijstelling van de inburgeringsplicht mogelijk. Deze documenten kunnen tevens vallen onder de categorie overige documenten op grond van artikel 18b lid 2 sub c Participatiewet, waarmee aangetoond kan worden dat aan de Wet taaleis is voldaan.

Hieronder volgt een (niet limitatieve) lijst van diploma's die in de praktijk kunnen voorkomen:

1. *Nederlands diploma* (artikel 2.3 lid 1 sub b Besluit inburgering): concreet gaat het om de volgende diploma's:

- a. een getuigschrift wetenschappelijk of hoger beroepsonderwijs, uitgereikt op grond van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek, de vroegere Wet op het wetenschappelijk onderwijs of de vroegere Wet op het hoger beroepsonderwijs;
 - b. een diploma voortgezet onderwijs (ook wel middelbaar onderwijs genoemd), uitgereikt op grond van de Wet op het voortgezet onderwijs;
 - c. een diploma middelbaar beroepsonderwijs, uitgereikt op grond van de Wet educatie en beroepsonderwijs of de Wet op het voortgezet onderwijs;
 - d. een diploma leerlingwezen, uitgereikt op grond van de vroegere Wet op het leerlingwezen of de vroegere Wet op het cursorisch beroepsonderwijs.
2. *het certificaat op grond van de Wet Inburgering Nieuwkomers (WIN)*, alsmede de verklaring van het regionaal opleidingscentrum (ROC) op grond waarvan dat certificaat is afgegeven, indien uit die verklaring blijkt dat voor het onderdeel Nederlands als tweede taal ten minste niveau 2 van de eindtermen Referentiekader Nederlands als Tweede Taal is behaald (artikel 2.4 lid 1 Besluit Inburgering).
 3. *het certificaat voor oudkomers*, zoals bedoeld in de Regeling certificaat inburgering oudkomers, indien uit de vermelding daarop blijkt dat ten minste het niveau NT2 2 voor de onderdelen Luisteren, Spreken, Lezen en Schrijven is behaald (artikel 2.3 lid 1 sub i Besluit inburgering).
 4. *diploma staatsexamen NT2*.
 5. *Belgisch diploma in het Nederlandstalig onderwijs* in België met voldoende voor het vak Nederlands.
 6. *Surinaams diploma in het Nederlandstalig onderwijs* met voldoende voor het vak Nederlands.
 7. *Nederlands-Antilliaans diploma in het Nederlandstalig onderwijs* met voldoende voor het vak Nederlands.
 8. *certificaat Nederlandse Naturalisatietoets* van een instituut in Bonaire, Sint-Eustatius, Saba, Aruba, Curaçao of Sint-Maarten.

Lid 2. Uit artikel 18b lid 14 van de Participatiewet volgt dat onder belanghebbende tevens 'het gezin' wordt verstaan. Enerzijds betekent dit bij gehuwden dat voor beide partners afzonderlijk (beide belanghebbenden hebben recht op bijstand; de gehuwdennorm) de taaleis geldt. Bij gehuwden moet bij beide partners individueel worden beoordeeld of zij voldoen aan de Wet taaleis. Bij een verlaging van gezinsbijstand is niet vereist dat de maatregelwaardige gedraging belanghebbende persoonlijk en individueel kan worden verweten. De gezinsbijstand kan dus worden verlaagd als een van beide partners niet voldoet aan de taaleis.

Anderzijds betekent dit dat bij een eventueel op te leggen verlaging rekening kan worden gehouden met de middelen van het gezin en mogelijkheden om deze middelen te verwerven.

Artikel 3. Taaltoets

Lid 1. Het enkel niet verstrekken van de bewijsstukken inzake het taalniveau bij de aanvraag om bijstand, kan niet tot de conclusie leiden dat geen recht op bijstand bestaat.

De documenten die op basis van de Wet taaleis overgelegd kunnen worden ter beoordeling van het taalniveau van een belanghebbende, zeggen namelijk niets over het recht op bijstand. Een diploma geeft bijvoorbeeld alleen een indicatie over het taalniveau. Overlegt een belanghebbende geen taaldocumenten, dan kan zijn aanvraag om bijstand dan ook niet om die reden buiten behandeling worden gesteld (artikel 4:5 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb)). Een aanvraag kan namelijk buiten behandeling worden gesteld als door het ontbreken van documenten het recht op bijstand niet kan worden vastgesteld, maar daarvan is hier geen sprake (artikel 4:5 lid 1 sub c van de Awb). Het niet overleggen van de taaldocumenten leidt ertoe dat een belanghebbende de taaltoets moet afleggen.

Lid 3. De toets die het college afneemt om te beoordelen of de vaardigheden in de Nederlandse taal voldoende door de belanghebbende beheerst worden, moet voldoen aan het Besluit taaltoets Participatiewet. Dit besluit heeft betrekking op de volgende punten:

- a. de in de toets op te nemen onderdelen;
- b. de wijze van toetsing van de verschillende onderdelen;
- c. de wijze van beoordeling van de toets;
- d. de kwalificatie van degene die de toets beoordeelt;
- e. de omstandigheden waaronder de toets moet worden afgenomen.

Het college dient te bepalen van welke soort taaltoets gebruik zal worden gemaakt. Bij deze keuze komt het college beleidsvrijheid toe. Bij de wijze van toetsing heeft het college uitdrukkelijk de ruimte voor maatwerk. De toets moet in ieder geval voldoen aan artikel 18b lid 8 van de Participatiewet en aan het Besluit taaltoets Participatiewet.

De toets moet bestaan uit een mondeling en een schriftelijk deel. De onderdelen van de toets zijn:

1. mondelinge onderdelen:

- a. spreekvaardigheid: belanghebbende dient eenvoudige gesprekken te kunnen voeren over vertrouwde onderwerpen in het dagelijkse leven;
 - b. luistervaardigheid: belanghebbende herkent en identificeert klanken en interpreteert de betekenis ervan;
 - c. gespreksvaardigheid: de uitspraak is duidelijk genoeg om de belanghebbende te kunnen volgen. De toetsing van het mondeling onderdeel met betrekking tot het luisteren en spreken heeft - gelet op de beoogde bevordering van de arbeidsinschakeling van de belanghebbende - in ieder geval betrekking op de vaardigheid van de belanghebbende om informatie en meningen uit te wisselen, en ook op het geven en kunnen volgen van uitleg of instructie.
2. schriftelijke onderdelen:
- a. schrijfvaardigheid: belanghebbende is in staat om korte, eenvoudige teksten te schrijven over alledaagse onderwerpen of over onderwerpen van de leefwereld;
 - b. leesvaardigheid: belanghebbende is in staat om eenvoudige teksten te lezen over alledaagse onderwerpen en over onderwerpen die aansluiten bij de leefwereld. De toetsing van het schriftelijke onderdeel met betrekking tot het lezen en schrijven heeft - gelet op de beoogde bevordering van de arbeidsinschakeling van de belanghebbende - in ieder geval betrekking op de vaardigheid van de belanghebbende om eenvoudige teksten te begrijpen, te interpreteren, te evalueren en samen te vatten. Ook gaat het om het kunnen invullen van eenvoudige aanvraagformulieren. Bij de toets kan belanghebbende worden gevraagd om een kort bericht te schrijven met eenvoudige informatie over een bepaald onderwerp.

Lid 4. Het resultaat van de toets wordt beoordeeld door een persoon die door het college is aangewezen. De beoordeling van de uitkomsten van zowel de mondelinge als de schriftelijke toets vindt plaats aan de hand van de beoordelingsschaal die bij de door het college gekozen toets hoort. De beoordeling moet een objectieve en didactisch verantwoorde interpretatie van de uitkomsten van de afgenomen toets geven. Dit betreft een individuele beoordeling, ook als de toets in groepsverband is afgenomen. Het college benoemt alleen die personen, waarvan het college heeft vastgesteld dat zij de expertise hebben om van een individuele belanghebbende (wanneer hij de gevraagde bewijsstukken niet kan overleggen) een juist en getrouw beeld te geven van de vaardigheden in de Nederlandse taal op het referentieniveau 1F. Deze beoordelaar moet beschikken over een didactische kwalificatie op het gebied van Nederlands taalonderwijs op ten minste Hoger beroepsonderwijsniveau of een didactische kwalificatie op het gebied van Nederlandstaalonderwijs verkregen van een onderwijsinstelling die is erkend door het Ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap. Deze voorwaarde geldt alleen ten aanzien van de mondelinge onderdelen. Voor de overige schriftelijke onderdelen wordt deze voorwaarde niet gesteld, omdat die aan de hand van antwoordmodellen kunnen worden beoordeeld.

Artikel 4. Geen taaltoets

Bij de keuze om geen taaltoets af te nemen is sprake van maatwerk. De omstandigheden van belanghebbende en in de persoon gelegen factoren moeten worden meegewogen in dit besluit.

Artikel 5. Niet voldoen aan taaleis (referentieniveau)

De toetsuitslag kan twee uitkomsten bevatten:

- belanghebbende voldoet aan de taaleis (niveau 1F); of
- belanghebbende voldoet niet aan de taaleis (niveau 1F).

Lid 1. Belanghebbende voldoet niet: het redelijk vermoeden is aanwezig

Als uit de taaltoets blijkt dat belanghebbende niet voldoet aan het vereiste taalniveau 1F, dan wordt het redelijk vermoeden dat belanghebbende niet of niet in voldoende mate de Nederlandse taal beheerst geacht aanwezig te zijn (artikel 18b leden 1 en 3 van de Participatiewet).

Lid 2. De bekendmaking van het redelijk vermoeden

Een belanghebbende wordt binnen een termijn van 8 weken door het college schriftelijk in kennis gesteld van dit redelijk vermoeden (artikel 18b lid 4 Participatiewet). De termijn vangt aan als de uitkomst van de toets bekend is.

Lid 3. Een belanghebbende kan op ieder moment het redelijk vermoeden wegnemen door het overleggen van een document conform artikel 18b lid 5 Participatiewet (en als bedoeld in artikel 18b lid 2 Participatiewet). In de praktijk zal het niet snel voorkomen dat belanghebbende op de leeftijd dat bijstand wordt ontvangen zich nog in een situatie bevindt om deze specifieke documenten te verkrijgen. Het kan natuurlijk wel zo zijn dat de belanghebbende een diploma waaruit blijkt dat 8 jaar Nederlands onderwijs is gevolgd op een later moment overlegt.

Artikel 6. Taaltraject

Lid 1 en 3. Zodra het redelijk vermoeden aanwezig is dat de belanghebbende niet het vereiste taalniveau beheerst, gaat de inspanningsverplichting gelden. In samenspraak met de belanghebbende zal een

termijn worden bepaald waarbinnen gestart wordt met het leren van de Nederlandse taal. Het is mogelijk dat gemeenten daarvoor ondersteuning in de arbeidsinschakeling bieden door het inzetten van taalopleidingen. Als een traject inburgering wordt gevolgd, wordt dit als voldoende inspanning beschouwd. Na de toetsuitslag kan in een gesprek met belanghebbende het in te zetten taaltraject worden besproken. Het in te zetten traject kan gelijk met belanghebbende worden afgesproken in een soort van taalplan. Belanghebbende kan worden verzocht het taalplan te ondertekenen, waardoor dit taalplan dan als een bereidverklaring wordt aangemerkt. Belanghebbende moet daarbij een redelijke en reële termijn worden geboden om de taal te gaan beheersen. Deze termijn wordt afgestemd op het individu. Hierbij kan rekening worden gehouden met bijzondere omstandigheden, zoals bijvoorbeeld analfabetisme. Als eerst een alfabetiseringscursus noodzakelijk is, kan die cursus onderdeel uitmaken van het tijdspad.

Lid 2. Als het college ervoor kiest om belanghebbenden te ondersteunen bij de beheersing van de Nederlandse taal, dan kan het college hierover beleid ontwikkelen. Het gaat om een re-integratievoorziening zodat dit kan worden opgenomen in de Re-integratieverordening Participatiewet Wageningen 2022 .

Artikel 7. Niet verschijnen bij de taaltoets

Lid 1.

Er kunnen uiteraard redenen zijn waarom een persoon geen gehoor kan geven aan de oproep voor het afleggen van een taaltoets. Het is dan wel de bedoeling dat belanghebbende ons hiervan tijdig op de hoogte brengt en hierbij de reden aangeeft waarom niet deelgenomen kan worden aan de taaltoets. Indien zich een dergelijke situatie voordoet zal op korte termijn een nieuw moment voor het afnemen van de taaltoets worden bepaald.

Lid 2.

Het kan voorkomen dat een belanghebbende zich verzet tegen het afleggen van de taaltoets. Het verlaagingsregime van artikel 18b Participatiewet (wet taaleis) kan op deze gevallen niet worden toegepast omdat hiervoor een redelijk vermoeden aanwezig moet zijn. Er kan dus niet worden gezegd dat een belanghebbende objectief gezien de taal onvoldoende beheerst als hij niet verschijnt op de taaltoets. Het redelijk vermoeden kan pas ontstaan na het afleggen van de taaltoets (artikel 18b lid 4 Participatiewet). Pas na het maken van de toets kan derhalve objectief een oordeel worden geveld over het taalniveau van een belanghebbende.

Schending medewerkingsplicht

De Wet taaleis voorziet niet in de situatie dat een belanghebbende niet verschijnt bij de taaltoets. Als een belanghebbende weigert medewerking te verlenen aan de taaltoets is sprake van schending van de medewerkingsverplichting (artikel 17 lid 2 Participatiewet). In die gevallen moet de bijstand worden verlaagd met toepassing van artikel 18 lid 2 Participatiewet.

Recht op bijstand opschorten is niet mogelijk

Het niet verschijnen op de taaltoets leidt niet tot toepassing van de opschortingsbevoegdheid omdat met deze schending het recht op bijstand niet in het geding is.

Artikel 8. Inspanningsverplichting

Lid 1. Op het moment dat blijkt dat belanghebbende niet beschikt over taalniveau 1F geldt er een inspanningsverplichting: belanghebbende krijgt de verplichting om zich voldoende in te spannen om de Nederlandse taal op referentieniveau 1F te gaan beheersen. De taaleis legt een inspanningsverplichting op aan belanghebbende. Deze inspanningsverplichting is bijvoorbeeld terug te zien in de bepaling waarin staat dat de bijstand niet wordt verlaagd als een belanghebbende zich bereid verklaart de Nederlandse taal te leren. De inspanningsverplichting vangt aan met de schriftelijke kennisgeving van het redelijk vermoeden dat belanghebbende de taal niet voldoende beheerst.

Personen waarvoor de inburgeringsplicht geldt, moeten een inburgeringscursus volgen. Deze cursus wordt afgerond met het inburgeringsexamen. Dit examen is op niveau A2. Het niveau A2 is vergelijkbaar met referentieniveau 1F. Wanneer een belanghebbende op grond van de Wet inburgering al begonnen is met een traject met een doel op verbetering van zijn beheersing van de Nederlandse taal, wordt hiermee voldaan aan de inspanningsverplichting. Het college moet wel bewaken dat een belanghebbende voldoende voortgang maakt tijdens het inburgeringstraject.

Lid 2. Nadat het vermoeden bestaat dat een belanghebbende de taal onvoldoende beheerst, heeft belanghebbende 1 maand de tijd om het college te berichten dat hij bereid is om de Nederlandse taal te leren. Uit de letterlijke interpretatie van artikel 18b lid 6 sub a Participatiewet volgt ook dat binnen 1 maand na de schriftelijke kennisgeving een aanvang moet worden gemaakt met het verwerven van de vaardigheden in de Nederlandse taal. Dit kan worden opgevat, als dat belanghebbende binnen een redelijke termijn start met het leren van de taal.

De wet schrijft niet voor hoe deze bereidverklaring moet plaatsvinden, maar schrijft alleen de termijn voor waarbinnen die moet plaatsvinden. In de praktijk kunnen diverse stappen uit het taaltraject (artikel 8 van deze beleidsregels) gelijktijdig worden gezet.

Artikel 9. Hardheidsclausule

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Artikel 10. Inwerkingtreding

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Artikel 11. Citeertitel

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.